

בש"פ 8704/16 - מתוקו תמסגן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8704/16

כבוד השופט ס' ג'ובראן
מתוקו תמסגן

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד בעמ"ת 22191-10-16 מיום
19.10.2016 שניתנה על ידי כבוד השופט מ' ברק נבו

עו"ד מירון רוזנטל

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט מ' ברק נבו) מיום 19.10.2016 בעמ"ת 22191-10-16, בגדרה התקבל הערר שהגישה המשיבה על החלטתו של בית משפט השלום בפתח תקווה (השופט מ' כפיר) מיום 18.10.2016 במ"ת 46076-07-16, ונקבע כי המבקש יעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. נגד המבקש הוגש ביום 8.8.2016 כתב אישום מתוקן המייחס לו 16 אישומים בגין עבירות של סחר בסם מסוכן בצוותא, לפי סעיף 13 בצירוף סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים) ובצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; והחזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) רישא

לפקודת הסמים המסוכנים. על פי עובדות כתב האישום, המבקש - יחד עם ארבעה נאשמים נוספים - סחר בסם מסוג נייס גאי, הן מול סוכן משטרתי והן מול אחרים.

3. עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 6.10.2016, לאחר שהמבקש הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילות מעצר ולאחר שהוגש תסקיר מעצר בעניינו, בית משפט השלום הורה כי המבקש ישהה במעצר בפיקוח אלקטרוני ואנושי בבית אימו. ערר שהגישה המשיבה על החלטה זו לבית המשפט המחוזי התקבל במובן זה שנקבע שהחלטת בית משפט השלום הסתמכה כולה על תסקיר המעצר, אשר נערך במגבלות זמן ונותרו בו סוגיות בלתי פתורות, כגון הסיבה בגינה המבקש לא התגייס לצה"ל והעובדה כי נמלט מהרשויות כשהיה דרוש חקירה. על כן, בית המשפט המחוזי הורה על השבת העניין לבית משפט השלום ועל הכנת תסקיר מעצר משלים שיתייחס לסוגיות אלו.

4. ביום 18.10.2016, לאחר שהוגש תסקיר מעצר משלים, הורה בית משפט השלום בשנית כי המבקש ישהה בתנאי פיקוח אלקטרוני ואנושי בבית אימו. גם על החלטה זו הגישה המשיבה ערר לבית המשפט המחוזי, אשר כאמור התקבל, ובית המשפט הורה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. מכאן הבקשה שלפניי.

5. בבקשתו, טוען המבקש כי יש מקום להיעתר לבקשה למתן רשות ערר בעניינו, שכן זוהי הפעם הראשונה שהוא עורר על החלטת מעצר, במובן זה שהערר לבית המשפט המחוזי הוגש על ידי המשיבה. לעמדת המבקש, ביטול זכות הערר בפעם השלישית פוגעת פגיעה חמורה בנאשמים במקרים כגון דא. לגופו של עניין, המבקש טוען כי לא היה מקום להורות על מעצרו, שכן החלטתו של בית משפט השלום נשענת על תסקירי שירות המבחן ועל בחינה מקצועית של עניינו ונסיבותיו המקלות - להן היה מקום לתת משקל רב יותר בהחלטת בית המשפט המחוזי.

6. דין הבקשה להידחות.

7. הלכה היא כי בית המשפט ייעתר לבקשת רשות לערור ב"גלגול שלישי" המונחת לפניו, רק כאשר עולה ממנה שאלה משפטית עקרונית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או כאשר מדובר בנסיבות חריגות המצדיקות התערבות (ראו: בש"פ 6821/16 ג'ונסון נ' מדינת ישראל, בפסקה 6 (8.9.2016); בש"פ 3361/16 עמאר נ' מדינת ישראל, בפסקה 4 (21.4.2016); בש"פ 7702/15 דדון נ' מדינת ישראל, בפסקה 4 (17.11.2015)) בעניין שלפניי, לא מצאתי כי נסיבות המקרה מצדיקות מתן רשות לערור, שכן טענות המבקש מתמקדות בנסיבות עניינו הפרטני בלבד, אף כי ניסה הוא לדמות לבקשתו פן משפטי החורג לכאורה מעניינו הפרטני. ויוער כי כבר נקבע שהעובדה ששתי ערכאות הגיעו לתוצאה שונה בהחלטה הנוגעת למעצר, אין בה כשלעצמה כדי להעניק רשות ערעור בגלגול שלישי (ראו: בש"פ 1200/13 אזולאי נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (24.2.2013)).

8. בבחינת למעלה מן הצורך, אעיר כי אף לגופו של עניין לא מצאתי כל פגם בהחלטת בית המשפט המחוזי על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו. הנסיבות לקולא עליהן הצביע המבקש - העדר עבר פלילי; גילו הצעיר; המלצת שירות המבחן; ושתי החלטות של בית משפט השלום - נלקחו בחשבון ונשקלו במסגרת החלטת בית המשפט המחוזי. על כן, סבורני כי ההחלטה מהווה איזון ראוי ונכון בין הנסיבות המקלות לבין אלו המחמירות, וביניהן היקף המעשים וחומרתם, חולשת חלופת המעצר ומאפייניו האישיים של המבקש.

9. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ד בחשון התשע"ז (15.11.2016).

ש ו פ ט
